

Josef Šnejdárek

Co jsem prožil

Rozšířené vydání o faktografii, rodinnou korespondenci,
manželku a děti generála plus fotografie

Úvod ke generálově autobiografii

V rukách máte knihu, která poprvé uzřela světlo světa již v první polovině 20. století. Úchvatná kniha Josefa Šnejdárka *Co jsem prožil* není jen jeho autobiografií. Je plná krátkých, poutavých příběhů, v kterých opisuje lidi, život a prostředí, v kterém žijí. Velká část je věnována zážitkům ze severní Afriky, potom následují témata: První světová, Boj o Těšínsko, Boj o Slovensko v době vpádu maďarských bolševiků v roce 1919.

Téměř každý kratičký příběh má svou pointu i hlavního hrdinu s konkrétním jménem. A i když dnes už důstojníci nejezdí na koních a rozvoj techniky včetně internetu změnil a zrychlil komunikaci i život a samozřejmě změnila se i severní Afrika, Šnejdárkova kniha neztratila nic na své přitažlivosti. Čtenáře upoutá tak, že ji může přečíst na jeden doušek. Kromě toho opis událostí souvisejících se vznikem první Československé republiky bude vždy poutat svou autentičností.

Proto je v následujících řádcích použitý záměrně výběr toho, co o knize napsalo vydavatelství Melantrich v úvodě její vydání z roku 1939. Citované úryvky z tohoto úvodu:

„To, o čem vypravuje generál Šnejdárek v této knize, je kus života českého hrdiny. Jeho hrdinství nevyplývalo z okolností, do kterých se dostal, u něho to byl dar. Jako se někdo narodí malířem, básníkem, hudebníkem, tak se Šnejdárek narodil vojákem. Při tom uměl pozorovat a svou knihou dokazuje, jak umí o tom, co vypožaroval, radostně vyprávět. Projdete s ním jeho životem a máte dojem, že na vás padlo alespoň něco ze záře tohoto prostého a tak lidského hrdinství.

Dobrodružství tu sleduje dobrodružství, ale při tom je pevná mužná vůle, příkladné úsilí a jasný, nesmlouvavý postoj životní. Čtenář na knihu nezapomene. Její stručné, úderné věty dají mu tolik životních popudů, že si její obsah ponese v paměti jako velký dar velikého vojáka. A toho chtěl docílit zajisté její autor, když ji s takovou láskou psal...

Život tohoto muže je řetězem zázraků. Už začátek: Josef Šnejdárek, jenž ve dvou armádách evropských kulturních států dosáhl nejvyšší možné hodnosti – byl francouzským divisním generálem a československým armádním! – nepřišel „načisto zdola“!... Josefa Šnejdárka nevynesla do závratných výšin snad zoufalá snaha hladovíciho, štvaného, nepřízní osudu deptaného člověka, jenž se proti životní smůle rozpráhl bezděky tak mocně, že se vyšvihl nad oblaka. Nebyl nalezcem ani trosečníkem.

Josef Šnejdárek zahodil občanskou už dosaženou existenci, jaká je cílem tisíců. Byl to pravnuke, vnuk a syn zámožných, vážených lidí. Vnuk starosty velkého českého města... Ve čtrnácti letech už byl jeho prospěch v kadetce takový, že císaře nevítal žádný hrabě a žádný baron - ač jich v kadetce bylo víc než dost, ale mlynářský synek z Napajedel, Josef Šnejdárek...

V legii a později ve vojenské škole začínal od piky. Tento poddůstojník složil za rok s výborným prospěchem šestašedesát zkoušek v slavné, přísné francouzské důstojnické škole St. Maixant!...

Nedejme se másti lehkou někdy formou Šnejdárkových líčení. Nedejme se mýlit tím, že pěkné, roztomilé scéně věnuje celou kapitolu, kdežto jiným událostem třeba jen půl věty. Nedejme se mýlit chlapskou, nádhernou skromností tohoto velkého vojáka. Šnejdárek uvádí jako detail zdánlivě podřadný: „Vyjelo nás 300, vrátilo se nás šedesát; před nepřítelem padlo čtyřicet. Ostatní: útrapy, žízeň, nemoci.

Pomněme, co se skrývá v těch několika slovech.

Jest na nás, abychom si toto všechno domyslili...

Osmadvacet vyznamenání a řádů, z nejvyšších na světě, zdobilo tohoto vojáka. Jeho čtyřicet zranění — ta patří k věcem, na něž nesmíme zapomenout my, čtenáři jeho knihy.“

Tolik výběr z úvodu knihy vydané v roce 1939.

Příloha

Poznámky, které odkrývají méně známý život generála Šnejdárka a jeho nejbližších, jsou napsané v krátkých částích podle témat zdánlivě nenavazujících. Podobně, jako jeho vynikající čtivá kniha. Jsou však zpracované dokumentární formou. Osudy rodiny v době války nemůžou být vyprávěné s humorem, jak ho někdy používá Šnejdárek, o to víc se dá vypořádat veliká láska členů rodiny k sobě navzájem. Fakty a vzpomínky, které se vážou k životu Josefa Šnejdárka, najdete v této speciální příloze, v závěru publikace. Český čtenář ať promine střídání českého a slovenského textu, ale Šnejdárek byl generálem československým a jeho dcera, vnuk Peter a vnučka Katarína mluvili ve Zvolenu a později doma v Kanadě slovensky.

Sestavovatel děkuje za spolupráci všem, kteří mu pomohli tuto knihu zpřístupnit čtenářům.

Štefan Hvojník, sestavovatel

Na zpáteční cestě z předních zákopů jsem najednou zaslechl mluvit česky. Zastavuji se a vidím, že je to zákop, obsazený cizineckou legií, která tam byla v záloze. Později jsem se dověděl, že to byla rota „Nazdar“.

o o o

Ve svých zákopech jsem pak slyšel, jak ti dva afričtí střelci, kteří nesli kávu Čechoslovákům, vyprávěli svým kamarádům: že se kapitán shledal tam napřed s muži ze svého kmene, že je pohostil tou kávou a že s nimi mluvil jejich řečí.

* * *

Tam Štefánik rád se mnou rozprávěl a ve vojenských věcech se radil. Byl jsem v jeho očích dobrý frontovní voják (měl jsem za sebou 18 polních tažení, čtyřicet zranění a čtená vyznamenání, kříž za chrabrost a rytířský řád Čestné legie) - snad trochu tvrdý voják, do salonu méně se hodící, ale celkem diskrétní a velmi užitečný.

*a mnoho dalšího
naleznete v knize*

ISBN: 978-80-971989-0-9

Melantrich 1939